

Uzasadnienie

Plan ochrony rezerwatu przyrody został opracowany na podstawie art. 19 ust. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2018 r. poz. 1614, 2244, 2340, z 2019 r. poz. 1696, 1815) zgodnie z art. 20 ust. 1 i 2 oraz w związku z art. 20 ust. 5 tej ustawy, z dostosowaniem zakresu prac do zasobów, tworów i składników przyrody, walorów krajobrazowych oraz wartości kulturowych rezerwatu. Projekt planu sporządzono uwzględniając treść rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 12 maja 2005 r. w sprawie sporządzania projektu planu ochrony dla parku narodowego, rezerwatu przyrody i parku krajobrazowego, dokonywania zmian w tym planie oraz ochrony zasobów, tworów i składników przyrody (Dz. U. Nr 94 poz. 794), w tym uwzględniając zakres planu ochrony rezerwatu przyrody, określony w art. 20 ust. 3 oraz zakres planu zadań ochronnych dla obszarów Natura 2000: **Sandr Brdy PLH220026 oraz Wielki Sandr Brdy PLB220001** określony w art. 28 ust. 10 ustawy.

Plan ochrony rezerwatu sporządza się na okres 20 lat.

Rezerwat „Bagno Stawek” został uznany na mocy § 1 Zarządzenia Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 4 kwietnia 1977 r. w sprawie uznania za rezerwaty przyrody (MP Nr 10 poz. 64) w celu zachowania „naturalnych zbiorowisk roślinności torfowiskowej”.

Akt ten dostosowano do aktualnego stanu prawnego zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 23 września 2014 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Bagno Stawek” (Dz. Urz. Woj. Pom. z 2014 r. poz. 3281). Obecnie obowiązuje zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 15 listopada 2019 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Bagno Stawek” (Dz. Urz. Woj. Pom. z 2019 r. poz. 5376). Na mocy tego aktu utworzono otulinę wokół rezerwatu oraz inaczej sformułowano cel ochrony rezerwatu: „zachowanie kompleksu ekosystemów torfowiskowych, wodnych i leśnych, w szczególności torfowisk alkalicznych wyróżniających się wybitnymi walorami fitocenotycznymi i florystycznymi”. Tak sprecyzowany cel ochrony podkreśla największe walory rezerwatu: doskonale zachowane torfowiska alkaliczne z bogactwem właściwych dla tego typu ekosystemów zbiorowisk roślinnych oraz cennych gatunków roślin. Oprócz torfowisk alkalicznych, rezerwat chroni zróżnicowaną mozaikę biotopów wodnych, torfowiskowych, bagiennych i leśnych z występującą w nich florą.

Rezerwat położony jest w województwie pomorskim, w powiecie chojnickim, w gminie Brusy (około 100 m od granicy gminy Chojnice). Teren ten jest własnością Skarbu Państwa, w zarządzie Lasów Państwowych Nadleśnictwa Przymuszewo. Rezerwat zlokalizowany jest w obrębie obszarów Natura 2000: Sandr Brdy PLH220026 oraz Wielki Sandr Brdy PLB220001, a także w Zaborskim Parku Krajobrazowym.

Głównym przedmiotem ochrony rezerwatu są doskonale zachowane torfowiska alkaliczne z charakterystyczną dla nich szatą roślinną. Roślinność mechowiskową reprezentują m.in.: zespół ponikła skąpokwiatowego *Eleocharitetum quinqueflorae*, mechowisko z turzycą obłą *Scorpidio-Caricetum diandrae*, mechowisko z turzycą nitkowatą *Caracetum lasiocarpae*, mechowisko z bobrkiem trójlistkowym *Menyantho-Sphagnetum terestris*. Ze zbiorowiskami tymi związane są też najcenniejsze składniki flory, np. lipiennik Loesela *Liparis loeselii*, skalnica torfowiskowa *Saxifraga hirculus*, turzycza dwupienna *Carex dioica*, turzycza strunowa *Carex chordorrhiza*, ponikło skąpokwiatowe *Eleocharis quinqueflora* oraz mszaki: haczykowiec błyszczący *Drepanocladus vernicosus*, błotniszek wełnisty *Helodium blandowii*, drabinowiec mroczny *Cinclidium stygium*, mszar nastroszony *Paludella squarrosa*, skorpionowiec brunatny *Scorpidium scorpioides*. Rezerwat jest jednym z cenniejszych obiektów chroniących torfowiska alkaliczne w Polsce.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gdańsku wydał dnia 24 września 2012 r. zarządzenie w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Bagno Stawek”. Zarządzenie zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego z 2013 r. poz. 456.

W ww. planie ochrony zostały wskazane obszary objęte ochroną czynną i ścisłą. W granice obszarów podlegających ochronie ścisłej włączono również fragmenty torfowisk, na których występują wysokie byliny

(głównie trzcina) oraz drzewa i krzewy (przede wszystkim młode osobniki i odrosła *Alnus glutinosa*, ale również *Salix aurita*, *Salix cinerea*, *Pinus sylvestris*, *Betula pendula*, *Salix pentandra*). W trakcie inspekcji rezerwatu przeprowadzonych w czasie obowiązywania planu ochrony stwierdzono, że na obszarach tych, pomimo obecności ekspansywnych gatunków zielnych lub drzewiastych, można odtworzyć torfowisko (siedlisko 7230). Na części z nich dobrze zachowana jest jeszcze warstwa mszysta budowana przez mchy brunatne i torfowce.

Fitocenozy te jeszcze około 30 lat temu miały charakter otwartego torfowiska zdominowanego przez gatunki właściwe dla torfowisk alkalicznych. Brak koniecznych w tym przypadku działań ochronnych (a w niektórych płatach kontynuacji działań po wycince drzew), spowodował rozwój roślinności drzewiastej i trzciny, a tym samym ustępowanie cennych taksonów torfowiskowych. Z uwagi na do niedawna otwarty charakter obszaru, znaczne pokrywanie przez gatunki torfowiskowe, stosunkowo niewielki udział gatunków drzewiastych, uznano, że istnieje możliwość zahamowania sukcesji w kierunku zbiorowisk zaroślowych i leśnych, umożliwienie regeneracji torfowiska i polepszenie warunków dla cennych gatunków torfowiskowych.

Dla przywrócenia otwartych powierzchni torfowiska zaplanowano usunięcie samosiewów i odrosli drzew i krzewów oraz wykoszenie ekspansywnej trzciny. Konieczne jest zatem objęcie ochroną czynną również tych powierzchni, które w planie ochrony ustanowionym w 2012 r. podlegały ochronie ścisłej. Ponadto, biorąc pod uwagę możliwość sukcesji niepożądanych gatunków również na powierzchni, na których do tej pory nie odnotowano tego procesu, wszystkie otwarte płaty torfowisk alkalicznych będą poddane monitoringowi. Regularne oceny stanu torfowisk umożliwią, w przypadku określenia takiej potrzeby, szybkie podjęcie działań ochronnych: koszenia lub wycinki samosiewów drzew lub krzewów.

Część powierzchni, która na etapie prac do planu ochrony rezerwatu ustanowionego w 2012 r., została zaklasyfikowana jako torfowisko alkaliczne (siedlisko 7230) stanowi kompleks fitocenoz torfowiskowych i leśnych oraz różnych etapów przejściowych pomiędzy nimi. Na części z tej powierzchni zaplanowano rozrzedzenie starszego drzewostanu sosnowego, uznając, że wycinka drzew zahamuje sukcesję w kierunku boru bagiennego i umożliwi regenerację roślinności zielnej właściwej dla torfowisk alkalicznych. Bez ingerencji pozostawiono takie płaty, w których stan zaawansowania sukcesji w kierunku zbiorowisk leśnych nie dawał pewności odtworzenia roślinności torfowiskowej.

Rezerwat „Bagno Stawek” położony jest w granicach dwóch obszarów Natura 2000: Sandr Brdy PLH220026 oraz Wielki Sandr Brdy PLB220001. Dla obszarów tych ustanowiono plany zadań ochronnych, jednak z wyłączeniem terenu rezerwatu „Bagno Stawek”. Dlatego też, w obecnym planie ochrony odniesiono się również do przedmiotów ochrony tych obszarów, w zakresie wskazanym w art. 28 ust. 10 ustawy o ochronie przyrody.

W granicach rezerwatu potwierdzono występowanie dwóch siedlisk przyrodniczych: 7230 górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk oraz 91D0 bory i lasy bagienne (*Vaccinio uliginosi Betuletum pubescentis*, *Vaccinio uliginosi Pinetum*, *Pino mugo-Sphagnetum*, *Sphagno girgenohnii-Piceetum*) i brzozowo-sosnowe bagienne lasy borealne. Dla siedlisk tych określono zagrożenia, a dla torfowisk alkalicznych wskazano również działania ochronne. Poprawa stanu zachowania borów bagiennych nie wymaga podejmowania określonych działań z zakresu ochrony czynnej, gdyż wynikają one głównie z młodego wieku drzewostanów i wraz ze wzrostem ich wieku poprawie ulegnie również ocena siedliska.

Ponownej identyfikacji rodzaju siedliska wymaga natomiast jezioro Stawek położone w centralnej części rezerwatu, które zostało w 2010 r. zaklasyfikowane jako siedlisko 3150 Starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nympheion*, *Potamion*. Jednak obserwacje przeprowadzone w trakcie inspekcji rezerwatu nie potwierdzają tej klasyfikacji i w obecnym planie ochrony określono potrzebę uzupełnienia stanu wiedzy na temat jeziora w zakresie identyfikacji siedliska i oceny stanu zachowania. Wyniki przeprowadzonej oceny zadecydują o konieczności, rodzaju i zakresie niezbędnych działań ochronnych. W obecnym stanie nie wskazano celów działań ochronnych, ani żadnych prac z zakresu ochrony czynnej.

Z torfowiskami alkalicznymi rezerwatu związane są trzy gatunki roślin ujęte w załączniku II Dyrektywy siedliskowej: 1903 lipiennik Loesela *Liparis loeselii*, 1393 sierpowiec błyszczący *Drepanocladus vernicosus*

i skalnica torfowiskowa *Saxifraga hirculus*, z których *Liparis loeselii* i *Drepanocladus vernicosus* są przedmiotami ochrony obszaru Natura 2000: Sandr Brdy PLH220026. Zagrożenia zidentyfikowane dla siedliska (7230) dotyczą także tych gatunków, a działania ochronne zaplanowane dla poprawy stanu mechowisk będą również wywierać pozytywny wpływ na populacje ww. gatunków. Nie planuje się działań ochronnych dotyczących wyłącznie ww. gatunków (poza monitoringiem populacji).

Na terenie rezerwatu występuje żuraw, który wykorzystuje torfowiska jako miejsca lęgowe. Gatunek ten jest również przedmiotem ochrony w obszarze Natura 2000 Wielki Sandr Brdy PLB220001. W bliskim sąsiedztwie rezerwatu zlokalizowano również gniazdo bielika, dla którego rezerwat jest terytorium łowieckim. Ze względu na sprzyjające, leśne otoczenie rezerwatu i niewielką antropopresją nie stwierdzono zagrożeń, które mogłyby obecnie oddziaływać na populacje tych gatunków.

W granicach rezerwatu występują również bobry (przedmiot ochrony w obszarze Natura 2000 Sandr Brdy PLH220026). Nie stwierdzono żadnych zagrożeń dla tego gatunku, natomiast boby mogą stwarzać pewne zagrożenie dla rezerwatu, w szczególności torfowisk, w przypadku znacznego podpiętrzenia wody na ciekach przepływających przez rezerwat i zalania mechowisk. Długotrwałe występowania wody na powierzchni mechowisk może doprowadzić do ich degeneracji - ustępowania cennych składników flory mechowisk i ekspansji pospolitych taksonów szuwarowych, głównie trzciny.

W obrębie rezerwatu zlokalizowano płat młodych (około 40-letnich) i zniekształconych fitocenoz leśnych nie sklasyfikowanych jako siedlisko przyrodnicze. Jednowiekowy drzewostan sosnowy z niewielką domieszką świerka i brzozy jest przegęszczony, co utrudnia dostęp światła do dna lasu i kształtowania się niższych warstw. Na powierzchni tej zaplanowano usunięcie części sosen oraz występującego w tym płacie świerka (prace o charakterze trzebieży wczesnej).

Świerk występuje w otoczeniu rezerwatu i wysiewa się do jego wnętrza, nie stanowi jednak w chwili obecnej większego zagrożenia dla fitocenoz leśnych. W planie ochrony zapisano potrzebę obserwacji rozwoju świerka w rezerwacie i w razie potrzeby, tj. jego ekspansji w stopniu pogarszającym stan zachowania chronionych tu siedlisk, należy go usuwać.

Pomimo stwierdzonych zagrożeń obecnie oddziałujących na siedliska i gatunki roślin występujące w rezerwacie, ich rodzaj i natężenie nie stwarza zagrożenia mogącego doprowadzić do ich utraty lub znacznego pogorszenia stanu ochrony. Przyczynić się do tego mogą zagrożenia potencjalne, wynikające przede wszystkim ze zmiany reżimu hydrologicznego zlewni torfowisk, w szczególności zmniejszonego dopływu wód podziemnych zasilających mechowiska, zanieczyszczenia tych wód lub przyspieszonego odpływu z torfowisk. Zagrożeniom tym można przeciwdziałać przede wszystkim poprzez odpowiednie zapisy w dokumentach planistycznych gmin Brusy i Chojnice, które powinny uwzględniać szczególne uwarunkowania ochronne unikatowych torfowisk występujących w rezerwacie „Bagna Stawek”. Utrzymanie dotychczasowego reżimu wodnego torfowisk „Bagna Stawek” wiąże się przede wszystkim z takim użytkowaniem zasobów wód podziemnych, aby nie zmniejszyć ilości tych wód dopływających do rezerwatu, np. na skutek ich poboru na skalę przemysłową lub skumulowanego poboru przez indywidualnych użytkowników. Dla ochrony jakości wód podziemnych nie należy realizować przedsięwzięć, które mogłyby doprowadzić do zanieczyszczenia wód podziemnych, w tym wprowadzania do gruntu zanieczyszczeń oraz wód o zmienionym składzie chemicznym lub termice, np. ścieków i gnojowicy. Ponieważ dla rezerwatu nie ma określonej zlewni podziemnej, wyznaczono strefę obejmującą obszar do 3 km wokół rezerwatu, w której wszelkie inwestycje mogące oddziaływać na ilość lub jakość wód podziemnych powinny uwzględniać wymagania ochronne mechowisk. Na obszarze tym dominują lasy z enklawami jezior i użytków zielonych oraz niewielkie śródełne osady i wsie (Asmus, Antoniewo, Płesno), dlatego też w obecnych uwarunkowaniach zagrożenie to ma charakter potencjalny.

Zmiany reżimu hydrologicznego mechowisk mogą też być spowodowane przyspieszonym odpływem wód z torfowisk, np. na skutek ingerencji w koryto cieku wypływającego z rezerwatu lub prac mogących zmienić przepływ wody w ciekach i jeziorach pomiędzy rezerwatem a rzeką Brdą. Negatywny skutek może też wywierać blokowanie lub znaczne spowolnienie odpływu wód, co może być wynikiem czynników naturalnych,

np. tamowania wody przez bobry lub skutkiem działalności ludzkiej. Zablokowanie odpływu może spowodować zalanie mechowisk i w konsekwencji ustępowanie typowej dla nich roślinności na rzecz roślinności szuwarowej. Dla zachowania walorów rezerwatu nie należy dopuszczać do ww. zmian.

Negatywny wpływ na warunki wodne na torfowisku wywierają zauważalne już zmiany klimatu (długotrwałe susze, bezśnieżne zimy), jednak eliminacja tego zagrożenia i możliwości jego eskalacji nie jest możliwa poprzez realizację planu ochrony dla rezerwatu.

Negatywne zmiany warunków wodnych, raczej w skali lokalnej, mogą być również wywołane przez bobry w przypadku znacznego spiętrzenia poziomu wody na ciekach przepływających przez rezerwat. W przypadku takiego zagrożenia należy zdemontować część tamy lub zamontować rurę przelewową (tzw. „antybobra”), która ustabilizuje poziom wody w zakresie bezpiecznym dla mechowisk i bobrów.

W chwili obecnej rezerwat nie podlega znacznej antropopresji. Ma na to wpływ jego położenie w dużym kompleksie leśnym, z dala od większych osiedli ludzkich oraz jego niewielkie walory rekreacyjne (brak zbiorników wodnych zachęcających do kąpielii, zatorfione brzegi jeziora Stawek). Leśne otoczenie rezerwatu sprzyja utrzymaniu jego wybitnych walorów przyrodniczych.

Ograniczeniu presji wynikającej z potencjalnego rozwoju turystyki i rekreacji oraz ochronie zlewni powierzchniowej (torfowisk i jeziora) będą służyły zapisy zalecające zachowanie dotychczasowej formy użytkowania gruntów w odległości do 500 m od granic rezerwatu. Wyznaczona w ten sposób strefa obejmuje część zlewni powierzchniowej obiektu, czyli tereny mające bezpośredni wpływ na zachowania wartości przyrodniczych rezerwatu, a utrzymanie dotychczasowego sposobu użytkowania tego terenu zapewni stabilne warunki siedliskowe w rezerwacie i jego otoczeniu.

W odległości do 300 m od granic rezerwatu nie należy również lokalizować obiektów budowlanych, w tym małej architektury, nie służących celom ochrony rezerwatu oraz racjonalnej gospodarce leśnej i łowieckiej. Wyznaczenie tej strefy ma przede wszystkim zapobiec lokalizowaniu infrastruktury generującej masowy ruch turystyczny i związanych z nim skutków: hałasu, płoszeniu zwierząt, zaśmiecaniu, niszczeniu roślinności, zawlekaniu gatunków obcych dla flory rezerwatu. Strefa ta obejmuje tereny leśne oraz fragmenty obrzeży jezior położonych w najbliższym sąsiedztwie rezerwatu, tj. Gardliczno Duże i Płesno.

Wpływ presji związanej z turystyką, rekreacją, zbiorem runa leśnego itp. może się również zwiększyć w przypadku udostępnienia dróg leśnych przebiegających w sąsiedztwie rezerwatu i łatwiejszego do niego dostępu, zwłaszcza dla osób zmotoryzowanych, dlatego też drogi biegnące wzdłuż granic rezerwatu powinny nadal być wyłączone z ruchu publicznego.

Dla ograniczenia antropopresji konieczne jest też czytelne oznaczenie granic rezerwatu w terenie. Granice rezerwatu należy oznaczyć zielonym poprzecznym paskiem na drzewach rosnących najbliżej jego granicy (od zewnętrznej strony rezerwatu, obejmującym około połowy obwodu drzewa). Niezbędne jest także utrzymanie w dobrym stanie tablic „urzędowych” informujących o formie ochrony oraz ustawienie dodatkowych tablic informujących o celu ochrony rezerwatu oraz ograniczeniach związanych z tą formą ochrony przyrody.

Gospodarka leśna może mieć wpływ na rezerwat w sytuacji wykonywania rębni na znacznych powierzchniach, a zwłaszcza odnawiania powierzchni leśnej po wycince i przygotowania pod nowe nasadzenia. Negatywne znaczenie dla rezerwatu ma w tym wypadku zniszczenie pokrywy roślinnej, wzmożenie erozji powierzchniowej i zwiększona dostawa biogenów do torfowisk. Dla zapobieżenia tym wpływom należy zachować przy granicy rezerwatu pas o szerokości 30 m, w którym zaniecha się cięć rębnych, a w otoczeniu rezerwatu (do 200 m) prowadzić gospodarkę z zachowaniem ochrony gleby i roślinności, a w drzewostanach przeznaczonych do użytkowania rębego stosować wyłącznie rębnie złożone z wydłużonym okresem odnowienia. Wskazane jest również nie wprowadzanie nowych nasadzeń świerka w otoczeniu rezerwatu oraz stopniową eliminację dojrzałych osobników (łącznie z realizacją wskazań obowiązującego PUL).

Zaplanowany monitoring będzie służył ocenie stanu przedmiotów ochrony rezerwatu i obszarów Natura 2000 oraz skutków realizacji planu ochrony.

W rezerwacie od kilku lat wykonywany jest monitoring poziomu wód gruntowych na mechowisku przy pomocy automatycznego miernika. Należy utrzymać przynajmniej jedno urządzenie pomiarowe na mechowiskach, aby jak najszybciej uchwycić ewentualne zmiany warunków wodnych, gdyż poziom wody ma decydujące znaczenie dla zachowania ekosystemów rezerwatu. Wskazana jest również kontynuacja monitoringu, który obecnie wykonywany jest w ramach PMS przez GIOŚ: siedliska 7230 oraz cennych gatunków roślin: 1903 lipiennika Loesela *Liparis loeselii*, 1393 sierpowca błyszczącego *Drepanocladus vernicosus*, 1528 skalnicy torfowiskowej *Saxifraga hirculus*.

Oprócz ww. monitoringu konieczna jest ocena powierzchni torfowisk w celu oszacowania zaawansowania sukcesji drzew, krzewów i ekspansywnych bylin. Wyniki oceny będą decydowały o konieczności, terminie i zakresie działań ochronnych polegających na eliminacji tych gatunków.

Nie planuje się oceny siedliska 91D0, gdyż dobry stan tego siedliska, brak zagrożeń mogących pogorszyć jego stan (poza niewielkim udziałem świerka w drzewostanie) oraz przyjęty bierny sposób ochrony, nie spowodują znacznych zmian, które należałoby monitorować. Zakłada się także, że wraz z wiekiem drzewostanu poprawie ulegną te wskaźniki (parametru struktury i funkcji), które zostały ocenione na U1: *martwe drewno leżące lub stojące >3m długości i >30cm grubości, wiek drzewostanu*.

Nie wskazuje się obszarów i miejsc udostępnionych do celów edukacyjnych, turystycznych, rekreacyjnych, sportowych oraz amatorskiego połowu ryb i rybactwa ze względu na zagrożenie dla przedmiotów ochrony rezerwatu i przeciwdziałanie antropopresji. Do celów naukowych rezerwat może być udostępniony wyłącznie na wniosek zainteresowanego, po uzyskaniu zezwolenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku określającego zakres i zasady prowadzenia badań, pod warunkiem, że badania nie spowodują negatywnego oddziaływania na cele ochrony przyrody rezerwatu. Nie wskazuje się miejsc, w których może być prowadzona działalność wytwórcza, handlowa i rolnicza, ze względu na sprzeczność powyższych form działalności z celami ochrony przyrody w rezerwacie.

Utrzymuje się zakaz wprowadzania psów na teren rezerwatu, ze względu na możliwość płoszenia gniazdujących tam ptaków i innych zwierząt.

Nie wyznacza się obszarów, w których można polować ze względu na możliwość płoszenia gniazdujących tam ptaków i innych zwierząt. Zaleca się również ograniczyć polowania w bezpośrednim sąsiedztwie rezerwatu ze względu na płoszenie zwierząt przebywających w rezerwacie oraz brak możliwości dochodzenia postrzałków, które mogłyby chronić się w rezerwacie.

W planie ochrony nie uwzględniono wyników audytu krajobrazowego, gdyż dla województwa pomorskiego takiego audytu jeszcze nie przeprowadzono.

Podmiotem odpowiedzialnym za realizację działań dotyczących ochrony czynnej, monitoringu oraz uzupełnienia stanu wiedzy w zakresie wskazanym w niniejszym zarządzeniu jest RDOŚ w Gdańsku.

Środki finansowe na realizację działań ochronnych oraz monitoring w większości planuje się pozyskać z funduszy wspierających ochronę przyrody, w związku z czym wysokość dofinansowania będzie decydować o zakresie i terminie realizacji zaplanowanych działań. Zatwierdzony plan ochrony będzie stanowił podstawę merytoryczną i formalną do aplikowania o środki finansowe do funduszy wspierających czynną ochronę przyrody.

Nie wskazano potrzeby sporządzenia planów ochrony dla obszarów Natura 2000: Sandr Brdy PLH220026 i Wielki Sandr Brdy PLB220001 w granicach rezerwatu.

Projekt planu został uzgodniony z zarządcą terenu, tj. Nadleśnictwem Przymuszewo. Plan omówiono na spotkaniu, które odbyło się w siedzibie Nadleśnictwa Przymuszewo w dniu 07.03.2019 r. Uwagi do planu Nadleśnictwo Przymuszewo przesłało pismem z dnia 14.03.2019 r.; zostały one uwzględnione w treści zarządzenia.

Projekt planu ochrony został pozytywnie zaopiniowany przez Regionalną Radę Ochrony Przyrody w Gdańsku (uchwała z dnia 25 czerwca 2019 r.).

Informacja o projekcie planu ochrony została zamieszczona w publicznie dostępnym wykazie danych (serwisie Ekoportal) w dniu 08 lipca 2019 r. (nr karty 546/2019).

Udział społeczeństwa w postępowaniu na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z. 2018 r. poz. 2081 ze zm.) został zagwarantowany poprzez ogłoszenie informacji o możliwości zapoznania z projektem planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Bagno Stawek”, wynikami prac na rzecz sporządzenia planu, dokumentacją do planu ochrony oraz o możliwości składania uwag i wniosków do planu. Informacje powyższe zostały zamieszczone w formie zawiadomienia z dnia 30 maja 2019 r. w prasie lokalnej (Dziennik Bałtycki z dnia 18.06.2019 r.) oraz obwieszczenia z dnia 04.07.2019 r. Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku na tablicy ogłoszeń RDOŚ w Gdańsku, na stronie internetowej RDOŚ w Gdańsku, na tablicach ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Brusach, Urzędu Gminy Chojnice oraz Starostwa Powiatowego w Chojnicach. Do dnia 19 sierpnia 2019 r. nie wpłynęły żadne uwagi i wnioski.

Projekt planu został zaopiniowany przez Generalną Dyрекcyję Ochrony Środowiska (mail z dnia 27.08.2019 r.). GDOŚ zwrócił uwagę na właściwsze użycie określenia „referencyjny stan ochrony” (zamiast „właściwy stan ochrony”) w kontekście określenia celów działań ochronnych dla gatunków roślin i zwierząt będących przedmiotami ochrony obszarów Natura 2000 Sandr Brdy PLH220026 oraz Wielki Sandr Brdy PLB220001 (lipiennika Loesela, sierpowca błyszczącego, żurawia, bobra). Uznano jednak, że dla lipiennika i sierpowca poprawne jest określenie „utrzymanie populacji gatunku i jej siedliska we właściwym stanie ochrony”, gdyż są to gatunki związane z torfowiskami alkalicznymi (siedlisko 7230), które w rezerwacie „Bagno Stawek” są reprezentowane przez fitocenozy zajmujące około 7 ha, bardzo dobrze zachowane i w chwili obecnej nie zagrożone. Utrzymanie właściwego stanu ochrony w kontekście populacji tych gatunków i ich siedlisk jest możliwe, a zachowaniu ich siedliska podporządkowane są działania ochronne zaplanowane w rezerwacie.

Populacja żurawia i bobra została oceniona w zakresie ograniczonym granicami rezerwatu (który stanowi tylko niewielki fragment obszarów Natura 2000 Sandr Brdy PLH220026 oraz Wielki Sandr Brdy PLB220001). Biotopy występujące w rezerwacie sprzyjają utrzymaniu populacji tych gatunków, planowane działania ochronne nie będą wpływały negatywnie na żurawia i bobra, nie przewiduje się zatem czynników, które mogły by pogorszyć stan ochrony populacji lub siedlisk tych gatunków. Jednak rezerwat stanowi tylko niewielki fragment obszaru, który te gatunki (populacje stwierdzone w rezerwacie) mogą zasiedlać, nie ma więc pewności, że pomimo sprzyjających warunków siedliskowych, gatunki te będą występować w rezerwacie.

Projekt planu został przesłany w celu zaopiniowania Radzie Miejskiej w Brusach (pismo RDOŚ-Gd-WOC.6202.05.2019.DS.4) oraz Radzie Gminy w Chojnicach (pismo RDOŚ-Gd-WOC.6202.05.2019.DS.5). Rada Gminy w Chojnicach pozytywnie zaopiniowała projekt planu ochrony (uchwała nr IX/146/2019 Rady Gminy w Chojnicach z dnia 20 września 2019 r. w sprawie zaopiniowania projektu planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Bagno Stawek”). Rada Miejska w Brusach nie wniosła uwag do projektu zarządzenia (pismo nr OPR.0012.8.4.2019 z dnia 07.10 2019 roku).

Projekt zarządzenia został uzgodniony w trybie art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (tj. Dz. U. z 2019 r. poz. 1464) z Wojewodą Pomorskim (pismo PN-I.0041.11.2019.ES z dnia 02 grudnia 2019 r.).

W treści zarządzenia, po uzgodnieniu z Wojewodą Pomorskim, wprowadzono zmianę polegającą na zamieszczeniu informacji o utracie mocy zarządzenia nr 24/2012 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska Gdańsku z dnia z dnia 24 września 2012 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Bagno Stawek” (Dz. Urz. Woj. Pom. z 2013 r. poz. 456), w postaci odnośnika przy przepisie o wejściu w życie niniejszego zarządzenia. W projekcie zarządzenia, który został przesłany do uzgodnienia Wojewodzie

Pomorskiemu, treść ta była zawarta w postaci odrębnego paragrafu poprzedzającego przepis końcowy. Korekta zarządzenia wynika z uwag Ministra Klimatu przesłanych pismem z dnia 25 listopada 2019 r. dotyczących zarządzenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 30 lipca 2018 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Wąwóz Huzarów”. Uwagę Ministra Klimatu dotyczącą ww. zarządzenia należy zastosować również wobec zarządzenia w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Bagno Stawek”, gdyż wynika ona z treści § 126 ust. 3 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej" (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 283), który dotyczy zamieszczania w treści rozporządzenia przypisu uchylającego inne rozporządzenie. Sytuacja taka ma miejsce w przypadku niniejszego zarządzenia.